

δὲ οἱ μικροί μου ἀναγνώσται, ὅτι τὸ ὑπερμέγεθες τοῦτο ἄγαλμα εἶνε ναὸς μεγαλοπρεπῆς, ἐστολισμένος ἔσωθεν μὲ πολλὰς εἰκόνας καὶ ἀγάλματα θεῶν καὶ ἡρώων. Ἡ θύρα καὶ τὰ παράθυρα εἶνε ὀπισθεν εἰς τὴν ῥάχιν. Τὸ ὕψος τοῦ ναοῦ τούτου, ἦτοι ἀπὸ τὴν βάσιν μέχρι τῆς κορυφῆς τῆς κεφαλῆς εἶνε 43 ποδῶν· ἡ δὲ ἐσωτερικὴ διάμετρος τῆς βάσεως 50 ποδῶν. Ἐξωτερικῶς εἶνε ωραιότατον καὶ ὡς φαίνεται ἐξωτερικῶς παριστᾷ ἄνδρα καθήμενον σταυροποδητί· λέγεται δὲ, ὅτι τὸ ἐξῆς περιστατικὸν ἔγεινεν αἰτία τοῦ λαμπροῦ καὶ περιέργου τούτου ναοῦ.

Ἀνθρωπὸς τις κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου εἰς θάνατον· ἡ δὲ θανατικὴ ποινὴ ὤρίσθη νὰ ἐκτελεσθῇ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Νὰ δεθῇ ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ ξυλίνου ὑψώματος σταυροπόδι, νὰ ξυρισθῇ δὲ ἡ κεφαλὴ του καὶ νὰ ἐκτεθῇ εἰς τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου, ὅστις εἰς τὴν Ἰαπωνίαν εἶνε πολὺ καυστικός. Αἱ ἀρχαὶ ἔπραξαν καθὼς εἶχεν ἀποφασίσαι τὸ δικαστήριον καὶ ἐξέθηκαν τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸν ἡλιον· ἀλλὰ μόλις ἐξετέθη, καὶ ὦ τοῦ θαύματος! μυριάδες μυριάδων κοχλιῶν (σαλιγγαρίων) ἐκάλυψαν τὴν κεφαλὴν του καὶ τὴν ἐπροφύλαξαν ἀπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου. Ἐπειδὴ δὲν ἐθανατώθη κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, τὸ δικαστήριον διέταξε νὰ βληθῇ πῦρ εἰς τὸ ξύλινον ὑψωμα ἐπὶ τοῦ ὁποῖο ἐκάθητο καὶ νὰ καῇ· μόλις ὅμως ἔδαλαν πῦρ καὶ ἀμέσως ἐφύτρωσαν ἄπειροι λωτοὶ (Lotus Flowers) οἱ ὁποῖοι ἔσθρσαν τὸ πῦρ.

Ἀποτυχόντος καὶ τούτου τοῦ μέσου αἱ ἀρχαὶ μετεχειρίσθησαν διαφόρους τρόπους, ἀλλὰ χωρὶς ἐπιτυχίας, ὥστε ἡναγκάσθησαν ἀντὶ κακούργου νὰ τὸν θεωρήσωσιν ὡς ἅγιον καὶ πρὸς τιμὴν του νὰ κατασκευάσωσι ναὸν, παριτάνοντα αὐτὸν εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε θέσιν, ὅτε κατεδικάσθη εἰς θάνατον.

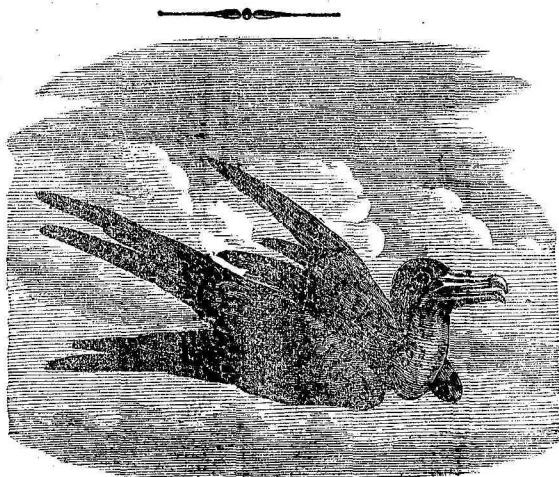
Ὁ περιγράφας τὸν ναὸν τοῦτον ἀμερικανὸς ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ διηγεῖται, ὅτι ἐμέτρησε τὴν πρῶτην φάλαγγα τοῦ ἀντίχειρος καὶ εὗρεν, ὅτι ἦτο 34 δακτύλους παχεῖα· καὶ ὅτι 12 ἄνθρωποι ἡδύναντο νὰ καθίσωσιν ἐντὸς τῆς παλάμης τῆς χειρὸς του.

Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς παριστάνονται οἱ κοχλῖαι, τὰ σαλιγγάρια, εἰς δὲ τὴν βάσιν τὰ ἄνθη, τὰ ὁποῖα διὰ τοῦ ὕδατος τὸ ὁποῖον περιεῖχον ἔσθρσαν τὸ πῦρ.

Ἡ ἰδέα τοῦ ἀρχιτέκτονος ἦτον εὐφυῆς καὶ ἡ κατασκευὴ ωραία· ἀλλ' ἀντὶ νὰ ἀφιερῶθῃ εἰς τὸν ὕψιστον, ἀφιερῶθῃ εἰς ἄνθρωπον κακούργον.

Οἱ Ἰάπωνες εἶνε πολὺ ἔξυμνοι ἄνθρωποι, ἀλλ' ἡ δεισιδαιμονία τυφλῶνει τὸν νοῦν καὶ κάμνει καὶ αὐτοὺς τοὺς σοφοὺς νὰ φαίνωνται μωροί. Μόνῃ ἡ ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου δύναται νὰ κάμῃ τοὺς ἀνθρώπους ἀληθῶς σοφοὺς καὶ ὅλοι οἱ μικροὶ ἀναγνώσται

τῆς ἐφημερίδος τῶν παιδῶν πρέπει νὰ τὸ μελετῶσι καὶ νὰ τὸ ὑπακούωσι.

ΠΑΡΑΔΟΣΘΕΟΝ ΠΤΗΝΟΝ.

Ἐν ἐκ τῶν θαυμασίων τῆς φυσικῆς ἱστορίας εἶνε καὶ ἡ πτήσις τῶν πτηνῶν. Ἀλλ' ἡμεῖς ὅλον τὸν βίον μας συνειθίσκαμεν τόσο πολὺ εἰς τὴν θέαν τῶν πτηνῶν, ὥστε δέν μας κινεῖσι παντάπασιν εἰς θαυμασμὸν ὅσακις βλέπομεν αὐτὰ νὰ πετῶσι. Πρέπει νὰ σπουδάσωμεν τὰς ωραίας ιδιότητας τοῦ ὁργανισμοῦ διὰ τοῦ ὁποῖου τὰ πτηνὰ δύνανται καὶ ὑψώνονται ἀφ' ἐαυτῶν εἰς τὸν ἀέρα καὶ προχωροῦσιν οὕτω διασχίζοντα αὐτὸν, καὶ πρέπει νὰ μὴ λησμονήσωμεν ποτὲ πόσον μάταιαι ἀπέβησαν εἰλαι αἱ προσπάθειαι τῶν ἀνθρώπων διὰ νὰ κάμωσι πτητικὰς μηχανὰς, διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐκτιμήσωμεν τὸ καθ' ἑκάστην πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν θαυμάσιον τοῦτο.

Ἡ παροῦσα εἰκὼν παριστάνει πτηνόν τι τῶν τροπικῶν κλιμάτων, ὅπερ *Φρεγάτα* πτηνὸν καλοῦσι. Τὸ πτηνὸν τοῦτο εἶνε πεπρωκισμένον μὲ θαυμασίαν πτητικὴν δύναμιν. Αἱ πτέρυγές του ὁσάκις τὰς ἐκτείνει καταλαμβάνουσιν ἑκτασιν δέκα ἢ δώδεκα ποδῶν· τὸ σῶμά του ἔχει μῆκος τριῶν ποδῶν, τὸ δὲ βάρος του εἶνε ἰσχυρότατον καὶ ἀρμόδιον πρὸς ἀρπαγὴν· οἱ πόδες τε μοιᾶζουσι τοὺς τῆς χηνός, ἀλλ' εἶνε πολὺ μικροί· τὰς μεταχειρίζεται δὲ καὶ πολὺ ὀλίγον, διότι τὸ πτηνὸν αὐτὸ ἔχει τὴν κατοικίαν του διαρκῶς εἰς τὸν ἀέρα καὶ χιλιάδας λεύγας μακρὰν τῆς ξηρᾶς. Φαίνεται ἱπτάμενον ὑψηλὰ ὑπεράνω τοῦ ὠκεανοῦ, ἀλλ' οὐδέποτε καταβαίνει ὅπως ἀναπαυθῇ ἐπ' αὐτοῦ, διότι τὴν ἀνάπασιν εὗρισκει εἰς αὐτὰ τὰ ὕψη τοῦ ἀέρος. Ὁ πούς του σπανίως ἐγγίζει τὴν ξηρὰν ἐκτὸς μόνον κατὰ τὴν ὥραν καθ' ἣν ζητεῖ σὺντροφον, καὶ ὅταν κτίζῃ ἢν φωλεάν του διὰ ν' ἀναθρέψῃ τὰ μικρά του. Ἀλλὰ πῶς γίνεται τοῦτο; Ἰδοὺ αἱ πτέρυγές του εἶνε τόσο μεγάλαι τὸ δὲ σῶμά του τόσο ἐλαφρὸν ὥστε δύναται νὰ μετεωρίζεται εἰς τὸν ἀέρα μὲ μικρὰν ἢ

καὶ ἐλαχίστην στενοχωρίαν. Ἐν τούτοις εἶνε δύσκολον νὰ υποθέσωμεν πῶς διὰ τούτου τοῦ τρόπου πραγματικῶς δύναται νὰ κοιμᾶται ἐπὶ τῶν πτερόγων του, ὡς πιστεύεται ὅτι κάμνει. Ἄς ἐξετάσωμεν λοιπὸν ἀκριβέστερον τὸ πρᾶγμα· τὰ ὁσὰ του εἶνε κοίλα, μέγα τι δὲ θυλάκιον τὸ ὁποῖον ὑπάρχει ἐν αὐτῷ συγκοινωνεῖ μὲ τοὺς πνεύμονας καὶ τὰς κοιλότητας τῶν ὁστέων. Τὸ θυλάκιον τοῦτο πληροῦμενον εὐκόλως ὑπ' αἵρος ἀποκαθιστᾷ τὸ ὅλον σῶμα ἀρκετὰ ἐλαφρὸν ὥστε νὰ μεταωρίζεται ἀφ' αὐτοῦ· οὕτω δὲ ἀποκτωμένη ἡ ὑποστηρικτικὴ αὐτὴ δύναμις καὶ προστιθεμένη εἰς τὴν τῶν πτερόγων ἀποβαίνει ἰκανὴ ὅπως κρατῇ τὰ πτηνὸν διαρκῶς εἰς τὸν αἶρα.

Ἄλλ' ἐὰν τὸ πτηνὸν τοῦτο ἔχει τὴν κατοικίαν του εἰς τὸν αἶρα, ἐὰν δὲν εἰσδύει ἐντὸς τῆς θαλάσσης διὰ νὰ ἀγρεύσῃ ἰχθύας, οὐδὲ εἰς τὴν ξηρὰν ὑπάγει πρὸς ἀναζήτησιν τροφῆς, πόθεν πορίζεται αὐτὴν; ἀπὸ αἵρα; ὅχι βέβαια· ἀλλ' ὅταν κυριευθῇ ἀπὸ πείναν, καταβαίνει ἀπὸ τὰ ὑψηλότερα στρώματα τοῦ αἵρος ὅπου ἀρέσκειται νὰ μένῃ, καὶ περιφέρεται ἡσυχῶς ἄνωθεν τῆς θαλάσσης, ἀδιάφορον ἂν αὕτη συνταράσσεται ἡ γαληνιά· πᾶς δὲ ἀπερίσκεπτος ἰχθύς ὅστις ἀνέρχεται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, μολὶς παρατηρεῖται ὑπὸ τοῦ ὀκυδερχοῦς ὀφθαλμοῦ του, καὶ συλλαμβάνεται πᾶραυτὰ καὶ καταπίνεται.

Ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλα καταφεύγει μέσα ὁ κάτοικος οὗτος τοῦ αἵρος ὅπως τρέφεται. Ἄν καὶ, ὡς εἵπομεν, δὲν δύναται νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὴν θάλασσαν, διὰ νὰ συλλάβῃ ἰχθύας, ὅμως δύναται νὰ ὠφελῇται ἐκ τῶν κόπων ἄλλων πτηνῶν. Ἰδοὺ λοιπὸν τί κάμνει παραφυλάττει κανὲν ἐκ τῶν πτηνῶν ἐκείνων τὰ ὁποῖα βετοῦσιν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ συλλαμβάνουσιν ἰχθύας, καὶ ὅταν τὸ ἴδιον ἀνερχόμενον καὶ φεύγον μετὰ τῆς λείας του, εἰς τὴν στιγμὴν τὸ Φρεγάτα-πτηνὸν κατέρχεται ἐπ' αὐτοῦ ἐπιθετικῶς καὶ μετὰ τοσαύτης ὀρμῆς καὶ ταχύτητος, ὥστε τὸ πτωχὸν πτηνὸν καταπληχθὲν ἀναγκάζεται καὶ ἀφίνει εἰς τὸ κανὸν τὸν ἰχθὺν τὸν ὁποῖον συνέλαβε· τότε δὲ ὁ ἄρπαξ οὗτος σταματᾷ πρὸς στιγμὴν παρατηρεῖ τὴν καταπίπτουσαν λείαν, ἐπέρχεται καὶ πάλιν κατ' αὐτῆς, ἐπ' ἴσης μεθ' ὀρμῆς καὶ τὴν συλλαμβάνει πρὶν εἶτι πέσῃ εἰς τὴν θάλασσαν.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ

(μικρῶν μαθητῶν κατὰ τὰς ἐξετάσεις)

Μὲ μέλος ἑναρμόνιον
Ὑμνοῦντες τὸν αἰώνιον
Δοτῆρα τῆς σοφίας,

Πρὸς τὸν Θεὸν στρεφόμεθα
Κ' εἰς σέβας αἰσθανόμεθα
Παλλούσας τὰς καρδίας.

Θεὲ, ὁ ἀκροώμενος
Καὶ ὕμνον ἐκδεχόμενος
Ἐκ στόματος νηπίων,
Ἡμῶν τὸν ὕμνον ἀκούσε
Καὶ ἤλωσ ἐπάκουσε
Αἰνούντων σε παιδίων.

Σὺ, ὅστις πλήρης χάριτος
Ἀθέατος καὶ ἄρρητος
Τὸν κόσμον διευθύνεις,
Δεινῶν ἡμᾶς ἀπάλλαξε
Κ' εἰς τὰς ψυχὰς μας στάλαξε
Τὰ μύρα τῆς εἰρήνης.

Σὺ, ὅστις νοῦν ἐπότισας
Κ' ἐκ πνεύματος ἐφώτισας
Τοὺς ἁγίους μ' ἐν νεύμα,
Ὡς ἄρτον ἐπιούσιον
Πέμπε ἡμῖν τὸ πλούσιον
Καὶ ἅγιόν σου πνεῦμα.

Εἰς τοὺς εὐεργετοῦντάς μας
Καὶ τοὺς ποδηγετοῦντάς μας
Πρὸς φῶς καὶ πρὸς παιδείαν,
Τὴν θεϊκὴν σου χάριτα
Καὶ τάχαθά σου τάρρητα
Παράσχου μ' ἀφθονίαν.

Α. ΚΑΤΑΚΟΤΖΗΝΟΣ.

ΕΚ ΒΕΛΟΝΗΣ ΘΑΝΑΤΟΣ.

Ῥάπτου τινὸς ἐν Λονδίῳ ἡλικίας 45 ἐτῶν ῥάπτωντος ἐχώθη ἡ βελὼνῃ εἰς τὸν μηρόν του ἕως ἑνα δάκτυλον· ὁ χειρουργὸς τὴν ἐξῆς παραγγείλας ν' ἀναπαυθῇ κατ' οἶκον, ὁ δὲ μὴ πονῶν ἐκάθισεν ἐργαζόμενος. Τὴν ἀκόλουθον αἰσθανόμενος πόνους εἰσῆλθεν εἰς τὸ νοσοκομεῖον, ἡ φλόγωσις τῆς πληγῆς ηὔξησεν, ἔπαθεν ἐρυσίπelas καὶ ἐντὸς τεσσάρων ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἐπληγώθη, ἀπέθανεν.

 ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ. Εἰδοποιῶνται πάντες οἱ συνδρομηταὶ καὶ ἀνταποκρίνεται τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων, ὅτι τοῦ λοιποῦ θ' ἀνταποκρίνονται κατ' εὐθεῖαν μὲ τὸν Συντάκτην.

Ὁ Συντάκτης Μ. Δ. ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗΣ.